

23 -4- 1971

Nr

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

3136/II/M/5

Mijne Heren,

In zitting van 2 maart 1971 heeft de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) kennis genomen van uw brief van 5 februari 1971 betreffende het advies nr. 3136/II/M/5 van 24 november 1970.

De Nederlandse afdeling kan uw zienswijze ter zake onmogelijk bijtreden en wel om volgende redenen :

1.- Het is in de parlementaire werkzaamheden tot voorbereiding van de wet van 2 augustus 1963 meermaals tot uiting gekomen dat de wetgever de gaafheid van de taalgebieden heeft willen bevestigen en verstevigen door de strikte eentaligheid van de homogene gebieden.

In verband met de toepassing van artikel 41 van de wet van 2 augustus 1963 (artikel 52 van de op 18 juli 1966 samengevatte wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - S.W.T.) wordt nergens van een afwijking op die strikte eentaligheid gewag gemaakt.

./.

- 2.- De S.W.T. zijn van openbare orde en moeten derhalve strikt worden toegepast. Artikel 52 van die wetten bepaalt dat de akten en bescheiden voorgeschreven door de wetten en reglementen, moeten worden gesteld in de taal van het gebied waar de exploitatiezetel van het betrokken bedrijf gevestigd is, in casu het Nederlandse taalgebied.

Die bepaling sluit derhalve in zich dat de enige "officiële" taal voor die akten en bescheiden, het Nederlands is voor uw bedrijf. Een vertaling in het Frans doet afbreuk aan de strikte toepassing van die wet van openbare orde.

- 3.- In de tekst van artikel 52 zelf komt ten andere het principe van eentaligheid expliciet tot uiting.

Waar artikel 52, § 2, bepaalt dat voor de bescheiden bestemd voor het personeel een vertaling mag worden toegevoegd, zo de samenstelling van het personeel dit rechtvaardigt, staat deze tekst in tegenstelling met artikel 52, § 1, vermits in § 2 gezegd wordt "onverminderd de hun bij § 1 opgelegde verplichtingen" wat dus includeert : geen vertaling wanneer § 1 wordt toegepast.

De algemene verplichting van artikel 52 voor de homogene taalgebieden is de eentaligheid met uitzondering voor de bescheiden bestemd voor het personeel in zover de samenstelling van het personeel zulks rechtvaardigt.

- 4.- De vrijheid van taalgebruik als voorzien in artikel 23 van de grondwet is door S.W.T. beperkt, o.m. door artikel 52 zoals hierboven werd bewezen.

- 5.- Uw interpretatie van artikel 52 als zou een vertaling niet verboden zijn, houdt ten andere geen steek wanneer men die interpretatie zou toepassen op andere bepalingen van dezelfde S.W.T.

De artikelen 13, §§ 1, 2 en 3 en 14, § 1 leggen aan de plaatselijke diensten op de in die artikelen behandelde bescheiden te stellen in de taal van het gebied.

Bij toepassing van uw interpretatie zou daar dus een "vertaling" mogen worden aan toegevoegd en zouden die bescheiden ook tweetalig mogen worden afgeleverd.

Dit is onbetwistbaar in strijd met de geest en de letter van de S.W.T. aangezien daardoor afbreuk zou worden gedaan aan de gaafheid van de taalgebieden die door de S.W.T. wordt beoogd en op grond waarvan de strikte eentaligheid wordt opgelegd aan de plaatselijke en gewestelijke diensten alsmede aan de private bedrijven met zetel in een homogeen taalgebied.

- 6.- Deze zienswijze wordt daarenboven nog kracht bijgezet door de bepalingen van artikel 59 van de S.W.T. waarin uitdrukkelijk wordt voorzien dat "een vertaling" kan worden toegevoegd indien de kwestieuze bescheiden niet conform de S.W.T. zijn gesteld.

Deze door de wet voorziene sanctie, die in uw geval wellicht zonder effect zou zijn omdat de tekst reeds tweetalig is, wordt totaal overbodig en zinloos indien, ab initio, de tekst tweetalig mag zijn gesteld zoals U beweert.

- 7.- Er is evenwel geen wettelijkbezwaar tegen de mogelijkheid dat, naast de officiële eentalige tekst, officieuze vertalingen van louter private aard worden gemaakt en aan de belanghebbende worden toegestuurd of in de kranten worden opgenomen. Deze officieuze vertaling kan evenwel niet in de officiële bekendmakingen in het Belgisch Staatsblad worden opgenomen omdat dit een overtreding van de S.W.T. is.

De Nederlandse afdeling van de V.C.T. bevestigt derhalve haar advies nr. 3136/II/N/5 van 24 november 1970.

Die zienswijze van de V.C.T. werd in tientallen adviezen opgenomen, werd door talrijke vonnissen van hoven en rechtbanken bevestigd en is ten andere bekrachtigd door de minister van Justitie en de procureurs-generaal bij de Hoven van Beroep in de instructies die zij ter zake aan de referendarissen van de Rechtbank van Koophandel en aan de griffiers hebben gegeven.

Hoogachtend,

DE VOORZITTER